

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXX.

Květen 2024

Draží čtenáři!

Zaskočení zimou a schouleni do hřejivého oblečení jsme pozorovali konec aprílového měsíce s nejistotou, zda mrazíky neskosí veškerou úrodu, kterou člověk vyhlížel. Pranostiky začínají pokulhávat, a tak věřím, že duben si vybral „zmrzlé muže“ místo května. Přál bych zahradníkům, ovocnářům i vinařům, aby jejich práce nebyla marná. Těm, kteří nebudou mít co sklízet, přeji, aby neztráceli naději a chuť do života.

Na člověka doléhá mnoho nečekaných událostí a oproti předpokladům se s nimi musí s odvahou poprat. Je zde prostor k tomu, abychom si uvědomili, že nejsou věci samozřejmé a pokud se něco podaří, je to dar, za který je dobré ztratit slůvko díky.

Květen, alespoň v kalendáři, je protkán pomněnkově modrou barvou, která dává zvěst o měsíci zasvěcenému Panně Marii. Je to takový klíč otevírající mnohá poutní místa, která mají být místem spočinutí v blízkosti a bezpečí Matky, která nám vyprošuje mnoho milostí. Poutní Hájek také dostal na letošní rok nebeskou dotaci, aby poutníci mohli odcházet bohatší o milosti. Tímto chci také poděkovat za pomoc při brigádách, a vůbec, za jakoukoli pomoc s přípravou na poutní sezónu.

Moje vzpomínka na Nazaret, kterou mám propojenou s loretou v Hájku, ve mně rozeznívá slova anděla: „Neboj se!“ S pohledem na Svatou rodinu, kde můžeme cítit mír a vzájemné pochopení, ať v nás motivují touhu po usmíření. Kontrast andělova Zvěstování hovořící k srdci naslouchající Panny Marie, proti kontrastu nepokojů zloby a válek, přes všechny bouře a neklid tohoto světa, je pevná jistota, že Ježíš přemohl smrt a dal nám život! Vyprošujme světu mír a mocným rozum, aby pochopili, že Babylonská věž, která měla sahat až do nebe, k zemi se zřítila.

Svatá Maria, oroduj za nás!

Přeji požehnané dny!

Váš Filip

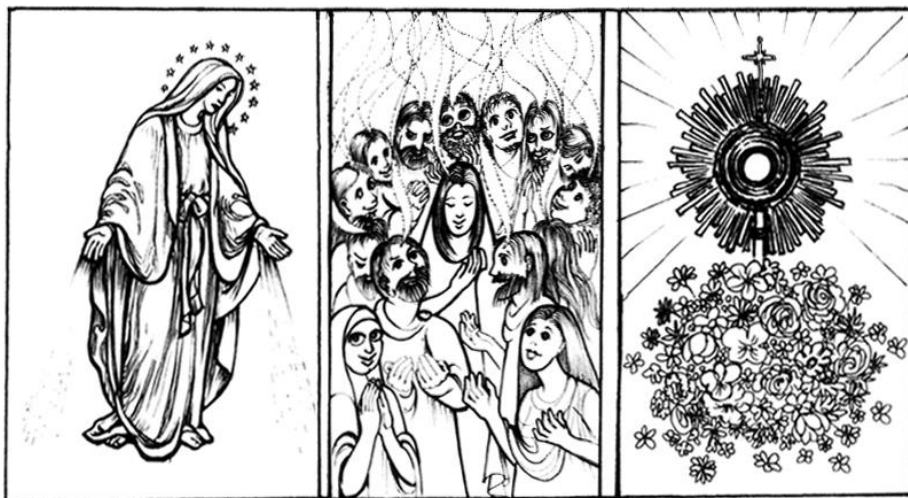
KVĚTEN VE FARNOSTI

Aktuality sledujte, prosím, na nástěnce, v ohláškách, na webu a Fb.

13. 5. Panna Maria Fatimská

19. 5. Slavnost seslání
Ducha svatého

30. 5. Slavnost těla a krve
Páně

Ilustrace: Eva Řádková

Chválové večery

se v našem kostele konají každou středu večer od 19.30 hodin. Program najdete na plakátcích v kostele a na nádvoří a na webu www.chvalyvestredu.cz. Všichni jste co nejsrdečněji zváni!

Setkání Sekulárního františkánského řádu

se bude konat v **neděli 5. května**. Ve 14.00 možnost společné modlitby růžence. Mše svatá začíná ve 14.30 hodin v kapli sv. Michala. Hostem bude bratr Jeremiáš Kříž OFM.

Slavnost Nanebevstoupení páně – 9. května

Začátek novény k Duchu svatému – 10. května

Evangelizace „Cestou k životu“ – 11. května

sobota 11. května 2024

kostel Panny Marie Sněžné

Praha 1, Jungmannovo náměstí

odpolední program: 14:00 – 17:30

- kostel: adorace – ztišení – přímluvná modlitba – svátost smíření – duchovní rozhovor – modlitba za fyzické uzdravení
- nádvoří kostela: kafešánek
- Jungmannovo náměstí: infostánek – chvály

večerní program: 17:30 – 21:00

- 17:30 růženec, litanie
- 18:00 mše svatá
- 19:00 noc světla

**Srdečně Vás zve
Farnost Panny Marie Sněžné
a společenství
Cestou k životu**

Slavná modlitba růžence – 13. května po mši sv.

Svatodušní vigilie – 18. května ve 21.00 hodin, není mše sv. v 18.00.

Komentované prohlídky ve františkánském klášteře v Hájku

V SOBOTU
25. 5., 8. 6., 7. 9., 21. 9. 2024
v 9.30 hodin

Ekumenické setkání v Hájku

V pondělí 20. května od 17.00 hodin se v Hájku koná každoroční ekumenické setkání s modlitbou za mír a porozumění. Všichni jste srdečně vítáni! Konkrétní informace přineseme včas na naší facebookové stránce a na webu.

Chcete se zapojit do života farnosti?

Stále zveme všechny, kteří by se rádi podíleli na aktivitách naší farnosti, aby se zúčastnili pastorační rady, která se koná každý měsíc, obvykle v úterý od 19.00 hodin na faře. Budeme moc rádi, když se připojíte a pomůžete nám přinést nové impulzy. Datum příští pastorační rady bude zmíněno v ohláškách. Své nápady, názory, podněty, apod., nám také můžete psát na farní mail pms@efara.cz, nebo do Messengeru na naší facebookové stránce. Další kontakty najdete na: pms.ofm.cz/kontakty.html

Farní kavárna

Taktéž vás rádi přivítáme na farních kavárnách, které se konají každou druhou neděli v měsíci (tento měsíc kavárna vychází na **12. května**), po mši svaté pro rodiče s dětmi, tedy okolo 11. hodiny, v refektáři kláštera. Přijďte mezi nás!

KONCERT DUCHOVNÍ HUDBY

27. 5. 2024 19:00

KOSTEL PANNY MARIE SNĚŽNÉ
JUNGMANNOVO NÁM. 18, PRAHA 1

PĚVECKÝ SBOR CAMERATA PRAHA
SBORMISTRYNĚ VERONIKA DVORÁČKOVÁ ŽOFÁKOVÁ

PĚVECKÝ SBOR MAIDSTONE SINGERS
SBORMISTRYNĚ KATHRYN RIDGEWAY

Zazní skladby skladatelů Jenkinse, Leavitta,
Mendelsohna, Allhouse a dalších

Vstupné dobrovolné
Sbory doprovodí i mši svatou, která začíná v 18:00
Koncert pořádá Camerata Praha, z.s., www.cameratpraha.cz

Bratři františkáni zvou na letní akci

FRANTIŠKÁNSKÁ POUŤ PRO MLADÉ

29.7. – 2.8.2024

Akce je pro mladé lidi 18-35 let. Vrcholem pouti bude společná modlitba chval a noční adorace v klášteře v Hájku u Prahy. V poslední den pak oslavíme slavnost Porciunkule, která bývá také nazývána „Odpuštěním z Assisi“.

Přihlašujte se na webu
františkánů www.ofm.cz.

Seriál Vyvolení

je možné sledovat také v aplikaci „The Chosen“ na chytré televizi, v mobilu nebo přes webový prohlížeč na adrese <https://watch.thechosen.tv/>.

OHLÉDNUTÍ

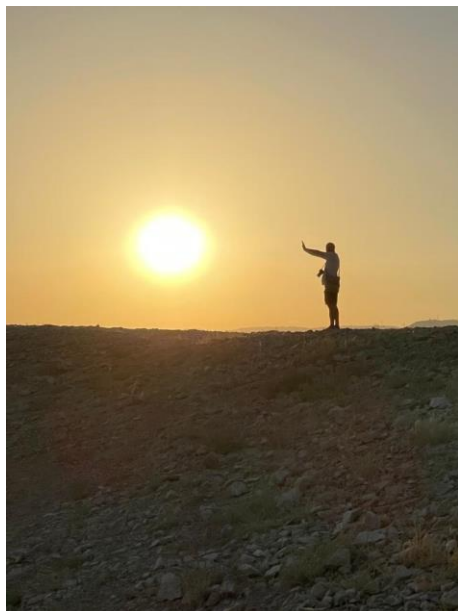
Bratři v Izraeli

Několik našich bratří, spolu s bratry ze Slovenska, se v polovině září 2023 vydalo na společnou desetidenní pouť do Izraele...

Svatá země 2023 – cesta do Perly františkánských misí (část 7.)

Z Jericha vyrážíme do Jeruzaléma. Cesta stoupá nahoru do Judského pohoří. Do Jeruzaléma musíme ujet vzdálenost asi 37 km. U Mitspe Yeriho odbočujeme z dálnice do Přírodní rezervace Nahal Prat a přijíždíme k údolí Wadi Qelt. Br. Karol nás upozorňuje, že pravděpodobně narazíme na beduíny, kteří se nám budou snažit prodat všelicos, třeba i čapky „arafatky“. Když přijíždíme na parkoviště u vstupní brány (foto 1), kterou vede pěší cesta až na vyhlídku nad pravoslavným klášterem sv. Jiří, nevidíme v okolí ani živáčka. Vydáváme se pěšky na nepříliš vzdálenou vyhlídku nad klášterem (foto 2). Ten byl postaven v 5. stol. po Kr. v blízkosti jeskyní, kde se podle pověstí měl sv. Jáchym dozvědět od anděla, že mu Anna porodí dceru (Pannu Marii).

Jsme vlastně poprvé v poušti. Nabízí se nám fascinující pohled na západ slunce nad kaňonem, a zejména br. Pavel využívá této příležitosti a nechává se vyfotit, z čehož vznikne úchvatný snímek (foto 3). Poté se modlíme večerní chvály (foto 4) a zpíváme mariánský hymnus *Regina caeli letare* (foto 5).

Když se vracíme k autobusu, objevuje se první auto beduínů, kteří by rádi využili příležitost k prodeji svého zboží. Naštěstí zvládneme nalodění do

autobusu poměrně rychle a mizíme směrem k dálnici č. 1, která nás vede stále do kopce k Jeruzalému. Františkánský klášter Sv. Spasitele se nachází hned u hradeb staré části města, v křesťanské čtvrti, poblíž Baziliky Božího hrobu. Hned při vstupu do areálu kláštera se potkáváme s kustodem Svaté země br. Francescem Pattonem (příbuzným slavného generála George S. Pattona, který osvobodil Plzeň). Po večeři nás bratři zvou na malou rekreaci a potom už jdeme na kutě. Následující den se vydáváme opět na cestu, ale o tom až příště...

Br. Jeremiáš

Stavíme farmu v Kongu

V dubnu přijala naše pozvání Markéta Debrouse – koordinátorka projektu farma Niolo. V refektáři nám při kávičce vyprávěla o Kongu a jeho zajímavostech i o životě v něm a také o sirotčinci v Loangu, kterému s rodinou pomáhají.

Po dokumentárním filmu byla večeře ze samých konžských specialit. Všechno to bylo moc dobré, ale ta cizokrajná jména jsem zapoměla, pamatuji si jen kaši fu-fu v úhledných balíčcích, takže vypadala jako tenisáky. A poprvé v životě jsem smažila zelené banány. Kmet Benedikt jen zářil, o všechno se zajímal a všechno ochutnal. Kdo chtěl, mohl si vybrat něco z triček, šperků, notýsků a dalších dárkových předmětů ze sirotčince.

Mně se líbila historika, jak děti poprvé jedly marmeládu. Bylo opravdu těžké odejít, takže pozdě večer došlo i na ukázky architektonických plánů chystané farmy.

Doufám, že i Markéta s Danou, které akci se svými rodinami uchy-staly, si to užily. Díky

patří i františkánům, u nichž jsme mohli pobesedovat.

Na projekt je možné přispívat kdykoliv na účtu: 2502739533/2010, časem snad budou on-line i ty dárkové předměty. Také na Darujme.cz byla spuštěna sbírka:

darujme.cz/organizace/1201506

Simona Laštůvková

Brigáda v Hájku

V sobotu 20. dubna proběhla již tradiční brigáda v Hájku. Po ranní mši se asi

dvacet dobrovolníků posililo čajem, kávou a domácí bábovkou a bratr Filip rozdělil úkoly. Většina vyrazila čistit les. Zbytek brigádníků se ujal očisty ambitů. Po zimě je nutné zamést a vysmýčit chodby. Čekal je však i jeden speciální úkol – „přesun“ vlašťovčího hnízda u stropu kaple.

Práci „lesních dělníků“ zpestřil déšť a nízké teploty. Tato nepřizeň počásí však měla jednu nespornou výhodu. Bez obav se dalo spálit všechno snesené kletí, které umírněně hořelo na několika velkých ohništích.

Kolem poledne se všichni posilili vynikajícím obědem z mistrovské kuchyně bratra Filipa. Odpoledne tak mohli pokračovat s prací v plné síle. I počasí se částečně umoudřilo, a tak šla práce všem pěkně od ruky. Práci všichni ukončili promočením, avšak příjemně unavení a především spokojeni z vykonaného díla, které si kromě bratra Filipa pochvaloval i pan správce.

Největší odměnou pro všechny zúčastněné je vědomí, že pomohli zkulturnovat klášter a především jeho okolí. Z hustého neprostupného porostu, který klášter ještě donedávna obklopoval, se tak postupně stává udržovaný lesopark vhodný pro procházky a rozjímání.

Pavel Rebec

48 hodin františkánem

Letošní druhá 48-hodinovka byla příjemná a plná hezkých chviliek jako vždy. Tentokrát jsme měli tu možnost podívat se do Plzně, kde bratři tvoří malou ale sympatickou komunitu. Čekali tam na nás br. Šebestián s Bernardem, kteří nám vymysleli příjemný program plný modlitby, procházek, rozjímání nad Božím slovem, ale také práce, která nás čekala v Hájků. Díky ní někteří z účastníků akce měli příležitost poprvé vidět a zažít tu krásu, kterou nám Hájek vždy nabízí. Akci jsme zakončili mší svatou v úžasném kostele Všech svatých, kde nás docela překvapilo jak rychle se naplnil lidmi různých věkových skupin. Celá akce byla krásná, měl jsem tu příležitost poznat nové lidi a jejich zajímavé příběhy, které se týkaly povolání a všeobecně života v církvi. Můžu s velkou jistotou říci, že se příště opět přihlásím.

Christos Bogocz

„Hezké společné chvíle modlitby, práce, témat a diskuzí na akci 48 hodin františkánem v Plzni a Hájků. Těšíme se zase 11. až 13. 10. 2024“ (br. Bernard)

Mezinárodní setkání Taizé

Ve dnech 19. až 21. dubna se v Praze konalo mezinárodní setkání Taizé, k němuž se přidala i naše farnost, která poskytla refektář kláštera pro nakrmení dvou set hladových účastníků a k uspořádání plně obsazeného a úspěšného workshopu s P. Markem Orko Váchou. Jsme rádi, že jsme mohli být součástí této velké akce.

První letošní hájecká pouť

Na dnešní první letošní hájeckou pouť dorazilo okolo 400 poutníků z celé republiky – měsíc Panny Marie byl důstojně a radostně započat. Byl to krásný a požehnaný den. Bohu díky!

Zuzana Rebcová

Byl první máj, byl Hájků čas...

Letošní prvomájová pouť v Hájků byla velmi hojně navštívená poutníky, zalitá sluncem a oživená vanutím větru – Ducha, jak chcete rozumět...

Netroufám si odhadovat počet přítomných, ale lidu bylo skoro jako o hlavní pouti. Mladí, staří, zdraví, nemocní, v celkem hojném počtu řeholní sestry, hlavně voršílky. Opět se našli ti, kdo do Hájků zavítali poprvé.

Trochu jsme svou přítomností zkomplikovali život vlaštovkám, poplašeně a trochu rozčileně proletovaly v liturgickém prostoru nad oltářem a nad celebrujícími.

Hlavním celebrantem mše svaté, která otevírá poutní sezónu, tradičně byl P. Filip Rathouský OFM, koncebroval P. Jaroslav Kučera z Kladna-Rozdělva, odkud připutoval se svými farníky.

V promluvě se P. Filip zamýšlel nad docela prostým životem sv. Josefa a Panny Marie, životem s každodenními obyčejnými povinnostmi a pracemi, jakkoli byl středem jejich neobyčejné rodiny Ježíš. Povzbudil posluchače k činné lásce ve vzájemných vztazích a podělil se o své rozhodnutí všechny

mezilidské vztahy přítomných, ty hezké jako poděkování, a ty bolavé jako prosbu, položit v následující části bohoslužby na oltář.

Pro množství věřících byli k podávání Eucharistie přizváni akolyté.

V závěru mše sv. br. Filip nezapomněl na poděkování všem, díky nimž je Hájek tím, čím je. (A náš laskavý Pán kéž žehná br. Filipovi v jeho životě i oddané službě.)

Nevíme, jak to v Bistru u Filipa udělali, ale velmi velké množství lidí bylo nakrmeno. Fronta se tentokrát táhla až do ambitu. Šéf bistra jen poznamenal, že dal to, co měl, pět chlebů a dvě ryby...

Nechyběly ani stánky s vínem, knihami, dárkovými a upomínkovými předměty.

A o všech těch krásných setkáních, která se mohla uskutečnit, ví jen Pán.

V háji (lesíku) Hájku ubyla řada vzrostlých stromů, které se už staly nebezpečnými. Vysazeny ovšem byly (a doufáme ještě budou) stromky nové. A pomněnky, které k májovému Hájku neodmyslitelně patří, se tam teď modrají na mnoha místech.

Na závěr mi dovoluť čtyřverší, které mě napadlo před lety na cestě tam:

*Zdraví tě stará poutní
cesta
s věžičkou Hájku
prosící.*

*Ač z jiného jsme každý
těsta,
jedno jsme všichni –
poutníci.*

Lucie Vorlová

Hospodaření farnosti v roce 2023

Příjmy

Příjmy tvoří nedělní sbírky a dary. Pokud můžete, prosíme zapojte se do podpory farnosti pravidelným měsíčním bankovním převodem (trvalý příkaz) na účet farnosti 7366885001/5500. Dárcům je na konci roku vystaveno potvrzení o daru a část darované částky se vrátí ve formě nižších daní.

Výdaje

Z běžných sbírek se odvádí 25 % Provincii bratří františkánů a další část do diecézního fondu na platy kněží. Účelové sbírky se odvádějí celé. Farnost zaměstnává kostelníka a další dva lidi na částečný úvazek. Farář a farní vikáři jsou placeni arcibiskupstvím.

V pokladně a na běžném účtu bylo ke konci roku 451 900 Kč.

František Jirsa

Příjmy		Výdaje	
Sbírky	771 134	Odvody ze sbírek	541 845
Sbírky účelové	345 091	Zaměstnanci – mzda	336 083
Dary	848 872	Zaměstnanci – odvody	74 856
Tisk	93 541	Hudba při bohoslužbách	319 300
Pronájem	4 000	Elektřina a plyn	228 823
		Bohoslužebné výdaje	116 962
		Tisk	99 594
		Údržba (ozvučení, video)	90 207
		Výpočetní technika	26 341
		Bankovní poplatky	27 780
		Telefony, alarm	12 310
		Ostatní výdaje	85 969
Příjmy celkem	2 062 638	Výdaje celkem	1 960 070

SVATÝ FRANTIŠEK A JEHO NÁSLEDOVNÍCI (1.)

Řád františkánů má v rámci Evropy velmi bohatou historii. Pokusíme se zrekapitulovat přítomnost bratří františkánů v Čechách, především v konventu u kostela Panny Marie Sněžné v Praze. Pro pochopení františkánského řádu je zcela zásadní osobnost jeho zakladatele sv. Františka z Assisi. My se však budeme věnovat i konventu františkánů u kostela Panny Marie Sněžné, samotnému životu řeholníků, jejich příchodu do Čech, dennímu řádu, modlitbám a Řeholi.

Svérázný, netradiční, ojedinělý přístup sv. Františka ke Kristu, životu, lidem, květinám, zvířatům, je všeobecně znám. Bývá nazýván mystikem, chudáčkem Božím, apoštolem, mužem modlitby, ale také novátorem, průkopníkem, prvním ekologem. Někteří ho obdivují, chtěli by žít jeho životem, jiní se k němu staví kriticky a způsob jeho života je děsí. Ať už je vztah k tomuto světci jakýkoliv, je velmi zajímavé nahlédnout do jeho života plného hledání, bolesti, pádů, ale také pokory, radostí, pokoje a dobra. Ne nadarmo se dodnes bratří františkáni zdraví pozdravem: „Pokoj a dobro“.

Svatý František z Assisi, vlastním jménem Giovanni Bernadone, se narodil asi v roce 1181 v umbrijské Assisi ve střední Itálii do rodiny bohatého obchodníka s látkami Petra Bernadone. Matka Dominika pocházela z Francie. Giovanni byl velmi nadšen francouzštinou, díky tomu získal od svých přátel přezdívku Francesco – František. František se narodil do doby velkého rozkvětu měst. Přibývalo obyvatel, města zažívala stavební „boom“. Tato „revoluce“ měla za následek velký rozvoj řemeslných cechů, bohatnutí kupců a také změny v politickém systému. Změnám se nevyhnula ani církev. Proběhly gregoriánské reformy, které znamenaly návrat k počátku, ke kořenům křesťanství. Vznikaly nové řády, které se vracely k původnímu Benediktinskému řádu. Církev se odpoutala od světské moci, na volby kleriků nemělo vliv rozhodnutí laiků, atd. To vše s sebou přineslo změnu pro celou křesťanskou společnost.

Díky rozvoji řemesel a cechů vznikla v Assisi nová společenská třída, třída bohatých obchodníků. Boje o politický a mocenský vliv mezi šlechtou a právě

vzniklou společenskou třídou, byly v Assisi velmi časté. Uprostřed těchto bojů a velkých společenských změn dospíval František v mladého muže. Jeho starostí však bylo, kde se s kamarády napít, kde pobavit, kde si vyzkoušet své rytířské dovednosti. Měl rád zábavu, veselí, rád se bohatě a honosně oblékal. Byl štedrý ke svému okolí, někdy až marnotratný. Stal se vůdcem „zlaté assiské mládeže“, každý ho měl rád, každý ho chtěl mít po svém boku. Jeho snem bylo stát se rytířem, šlechticem. Pro kupeckého synka to znamenalo obstat v boji, ukázat chrabrost, odvahu a nebojácnost. To byl také důvod, proč se s velkou pravděpodobností účastnil nejdříve bojů mezi šlechtou a obchodníky, a posléze, což je historicky doložené, také bojů mezi městy Assisi a Perugii, kam se vyhnané šlechtické rody uchýlovaly. František, ve snaze získat šlechtický titul, se v roce 1202 zúčastnil bitvy u Ponte San Giovanni na Tibeře. V bitvě byl zajat, rok byl ve vězení, kde vážně onemocněl. Po návratu domů strávil, díky nemoci, další rok na lůžku. V té době slychal jemný, nepřehlédnutelný hlas, který ho vedl k zamyšlení ... je to co dělám to právě...? ...mám být opravdu rytířem...? ... není něco v mém životě v nepořádku...? Po uzdravení se hlas ztratil a František se opět chtěl stát rytířem. V jeho rozhodnutí bojovat o šlechtický titul ho utvrdil sen, ve kterém byl jeho dům plný zbraní. Byl nadšený, sen si vysvětlil jako znamení od Boha. Neváhal tedy a v roce 1205 se vydal jako doprovod assiského šlechtice do Apulie, bojovat za papežskou armádu. U města Spoleta, které se nachází na cestě do Apulie, se mu opět zdál sen, ve kterém k němu promluvil Bůh tentokrát ústy serafa: „Proč opouštíš Boha, bohatého Pána a chceš sloužit pouze jeho chudému služebníku?“ Františka tento sen překvapil natolik, že se bez váhání vrátil zpět do Assisi. Po návratu byl svými druhy vyhlášen „králem zlaté mládeže“. Všichni ho opěvovali, radovali se z jeho příjezdu, ale Františka nic netěšilo. Ve společnosti byl zamlklý jakoby nepřítomný. Jeho druhové ho nepoznávali. Uchýloval se stále častěji do samoty. Pokud potřeboval společnost, vyhledal jen jednoho jediného přítele. Jeho vyčlenění se stále stupňovalo, až jednoho dne odešel na několik dní do jeskyně, kde v modlitbách začal hledat Boží vůli pro svůj život. A to byl jen začátek...

Andrea Jeřábková

(pokračování příště)

Zdroj: Z publikací autorů:

Pavel Vlček, Petr Sommer, Dušan Foltýn; Jan Chlumský; Petr Regalát Beneš, Petr Hlaváček; Jacques Le Goff; SM Ludmila OSF.

Podrobněji v redakci Sněženky.

K ZAMYŠLENÍ

Stigmata – duchovní význam

Minule jsem se snažil prozkoumat stigmata z kritické stránky, jakožto jev historický a fyziologický, dnes bych se chtěl zamyslet nad jejich duchovním obsahem.

Základní význam je všem znám. Jde o zpodobnění stigmatika s Ježíšem Kristem, včetně jeho utrpení, tedy jmenovitě včetně jeho tělesných ran. Nejde zde o nějakou senzaci, nebo zálibu v utrpení, jak by se mohlo snad některým kritikům zdát při špatném pochopení tohoto fenoménu.

Velice se mi líbilo kázání bratra Šimona na jedné provinční pouti, ve kterém říkal, že dříve stigmata nechápal. Zdálo se mu, že jde o jev natolik mystický, že je v důsledku nepochopitelný, takže se nás vlastně ani nijak netýká. Pak ale stigmata postupně objevoval jako naprosto základní šifru života. Začalo to tím, že byl na návštěvě u kamarádky. Ta byla čerstvě maminkou a velice si stýskala, jak jí její miminko omezuje. Nikam se nedostane, musí se neustále přizpůsobovat a bylo jí to těžké. Když tutéž kamarádku navštívil o nějaký rok později, měla už děti dvě a velice si chválila svoje mateřství. Šimon se jí divil a říkal: „Jak to? Vždyť jedno dítě jsi vnímala jako náročné a teď máš dvě a místo toho, abys cítila dvojnásobnou tíži, tak jsi teď nadšená?!“

A ona mu odpověděla: „Víš, já už jsem přestala myslet na sebe.“

A podobně u sebe vnímal i Šimon – aspoň podle toho, co v kázání říkal. Když šel do řádu, měl vizi, že bude, tak jako pater Pio, chudým bratrem, který se modlí. Pak musel vystudovat fakultu a poté šel do Moravské Třebové, kde pomáhá lidem na okraji společnosti. (V Moravské Třebové a okolí ubytováváme několik desítek lidí, kteří by jinak skončili na ulici. Jsou na tom tak špatně, že by se neuchytili ani na ubytovně, ale ještě ne tak špatně, aby je vzali na psychiatrii, nemocnici, apod.) Denně se tam věnuje desítkám žádostí, musí vyřizovat nejrůznější potíže s úřady, spory mezi obyvateli vzájemně a na nějaké modlení chudého bratra nezbyvá moc prostoru. A to jsou jeho stigmata.

Hřeby Ježíše Krista, které prorazily jeho ruce, znemožnily aby tyto ruce žehnali, aby se vzpínaly k modlitbě, musely prostě zůstat přibité na dřevě kříže, a to za velikých bolestí. A podobně je to se starostí o dítě, o obyvatele Třebové: znemožňují volný pohyb, často působí i bolest, ale taková je prostě Boží vůle a to je poslání od něj darované.

Cesare Vaiani naproti tomu stigmata popisuje jako utrpení, které musel František prožívat na sklonku života. Založil řád, bratři ho ctili jako autoritu, ale ne tak zcela. Dokonce i jedna legenda nám prozrazuje, že Františka v jeho přítomnosti uctívali, ale za zády se mu posmívali (1Cel 96). František se cítil od svých bratří odloučen a to mu působilo velkou bolest, jejímž stigmata byly jen tělesným vyjádřením. Když jsem tuto myšlenku tlumočil v komunitě, Filip mi velmi příhodně říkal: „To je stáří, takhle se cítí staří.“

Mně samotného stigmata velice oslovují pro jejich paradoxní povahu. Slovník františkánské spirituality říká hned v prvním odstavci hesla „stigmata“: „Stigmata jsou, řekněme to hned zkraje, Božím objetím a polibkem.“ Na první pohled bychom se mohli zarazit: „Jaká láska, jaký polibek? Taková muka!“ Pokusím se to vysvětlit. Když k nám někdo přijde a řekne nám, že nás miluje, můžeme mít různou reakci. Ale předpokládám, že v každém z nás je určitý díl nedůvěry. Skoro každý z nás si říká, že lásku musíme vyzkoušet, jestli je láska opravdová, jestli nejde jen o snahu zalíbit se, či o manipulaci. A tak se stává, že my lidé často ubližujeme právě těm, kteří nás mají rádi. V míře nejvyšší se tak stalo v případě našeho Spasitele. Miloval nás láskou věčnou, ale my jsme mu neuvěřili a jeho lásku prozkoušeli nejkrutějším utrpením. Teprve, když jsme ho spatřili přibitého na kříž, jsme pochopili, že on to myslel vážně, že nás miluje doopravdy a není to žádná hra, nebo trik. Tak alespoň chápu výrok Písma: „Až povýšíte Syna člověka, tehdy poznáte, že jsem to já.“ (Jan 8, 28)

Stigmata pak pro mě znamenají přijetí Ježíšovy lásky se vším všudy. Jako by stigmata volala: „Ježíši, já jsem nevěřil tvé lásce. Ale teď jí už věřím a i kdyby se mělo stát ukřížování mě, neodloučí mě to od tebe.“ Je to nejintimnější spojení s naším Pánem, které nepřijímá jen život a vzkříšení, ale která touží prožít s Bohem naprosto všechno, i jeho bolest a utrpení. To, co si na první pohled odporuje, láska a utrpení, se tak snoubí mnohem úžeji, než by se dalo představit. Takovou myšlenku při rozjímání nad křížem lze najít u nejrozumnějších zbožných duší. Mně osobně se spojila s hymnem Isaaca Wattse (1674–1748) *When I Survey the Wondrous Cross*. Ve třetí sloce se zde zpívá:

*See from his Head, his Hands, his Feet,
Sorrow and Love flow mingled down!
Did e'er such Love and Sorrow meet,
Or Thorns compose so rich a Crown?*

*Podívej se, jak mu z hlavy, z rukou i z nohou
bolest s láskou stékají smíšený!
Setkala se kdy taková láska a bolest,
či utkal kdo z trní korunu tak vzácnou?*

Uvedenými výklady se samozřejmě hloubka stigmat nevyčerpává. Nejde jen o to být přibit k někomu, kdo potřebuje moji péči, není to jen utrpení opuštěnosti a nepochopení a není to jen o paradoxu lásky smíšené s bolestí. Pro každého mohou mít stigmata jiné poselství a jiný význam. Každopádně jsou ale hlubokým znamením, které stojí za to si klást před oči a nechat se jím hlouběji vtáhnout do Božího tajemství.

Br. Bonaventura

Noc světla

v kostele P. Marie Sněžné
na Jungmannově náměstí

14. května 2024 19,30 – 20,45 h

**Co chceš,
abych pro tebe udělal?**

v otevřeném kostele je přítomný Ježíš Kristus ve svátosti
připravený Tě milovat a odpovědět na Tvé otázky

pořádá společenství Cestou k životu

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

všední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: 17.30 modlitba růžence

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude ve středu 15. 5. v 19.00 hodin.

Bankovní převod:

Děkujeme, že přispíváte na provoz farnosti.

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út, St (pouze po předchozí domluvě s farářem);

Čt 14–16.00; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Za aktuální reportáže a přípravu snímků redakce děkuje Zuzaně Rebcové a za snímky samotné, i za ilustrace, všem jejich autorům.

Redakce: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel.: 604 238 059, snezenka.farni@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 20. 5. 2024.

Náklady na vtištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 15 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.